

P o s u d e k

na rigorózní práci Moniky Z e l e n k o v é napsanou na téma „Odpovědnost za škodu ve zdravotnictví“ (stran 107; připojen seznam použitých právních pramenů a judikatury, jakož i použité literatury).

Rigorózní práce je – kromě úvodu a závěru – rozdělena do sedmi poměrně rozsáhlých kapitol.

Rigorózantka své výklady začíná obecnými úvahami o pojmu odpovědnosti vůbec, o občanskoprávní odpovědnosti za škodu zvláště, včetně rozboru jejích předpokladů a prevence.

Teprve v kapitole třetí začínají vlastní výklady rigorózantky týkající se specificky řešených případů odpovědnosti za škodu způsobenou ve zdravotnictví.

V této i všech dalších kapitolách je těžiště předložené rigorózní práce. V této souvislosti lze upozornit na rigorózantčino řešení základní otázky o odpovědnosti za škodu při poskytování zdravotní péče, tj. na řešení povahy právního vztahu mezi pacientem na straně jedné a lékařem, resp. zdravotnickým zařízením na straně druhé. Rigorózantka - oproti dřívějšímu legislativnímu stavu i tehdejšímu chápání - správně dovozuje i argumentuje, že jde o vztah s rovným právním postavením těchto právních subjektů. V další – oprávněně nejrozsáhlejší kapitole práce – se rigorózantka uceleně zabývá dalšími základními kategoriemi nezbytnými pro pochopení odpovědnosti ve zdravotnictví, jako je konkrétně

lex artis (té snad mohlo být věnováno přece jen více místa), poučení pacienta a jeho souhlasu, problematice nyní často diskutovaných reverzů, jmenovitě reverzů negativní povahy. Pozitivně oceňuji i to, že stranou pozornosti rigorózanťky nezůstala v práci ani problematika ochrany osobnosti ve zdravotnictví. Té však měla být podle mého názoru rozhodně věnována větší pozornost. V této souvislosti je třeba dodat, že je jen škoda, že rigorózanťka vzhledem k době zpracování zvoleného tématu nemohla již přihlédnout k návrhu dnes již nově přijatého občanského zákoníku, jakož i k novým předpisům o zdravotnických službách. Zejména nově přijatý občanský zákoník se dotýká některých otázek, nad kterými se v práci rigorózanťka rovněž zamýšlí. Bude proto namístě, jestliže se k některým z těchto otázek, které si rigorózanťka sama zvolí, vrátí při ústní obhajobě.

Velmi svědomitě jsou rigorózanťkou zpracovány otázky týkající se způsobu a rozsahu náhrady škody způsobené při poskytování zdravotní péče, včetně - v současné době zvláště aktuální otázky – odškodňování vytrpěných bolestí a ztížení společenského uplatnění. Poslední kapitolu své rigorózní práce věnuje rigorózanťka rozboru specifických zdravotnických služeb. V této části práce jsem zaznamenal jako patrnou rigorózanťčinu snahu věnovat pozornost některým obecným problémům těchto služeb než vlastním otázkám odpovědnosti. V tomto směru lze např. upozornit na str. 87,88, na kterých se rigorózanťka zabývá problematikou principů, na nichž by podle jejího názoru měl spočívat nový interrupční zákon (totéž lze mutatis mutandi říci i o výkladech týkajících se transplantace orgánů a tkání).

To však samo o sobě nepovažuji za negativum v práci.

Svou rigorózní práci uzavírá rigorózanťka stručným výkladem o euthanasii. Z jejích odkazů, které v práci cituje, ať již jde o právní řád České republiky (trestněprávní předpisy), mezinárodní úmluvy, včetně rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Prretty* proti Spojenému království z r.2002, jakož i normy lékařské etiky je jasně patrné, že přípustnost usmrcení na žádost, právě tak jako asistenci při sebevraždě odmítá.

Obecně lze předloženou rigorózní práci hodnotit jako svědomitě a poctivě zpracovanou. Rigorózanťka v ní přesvědčuje o svých solidních znalostech pozitivněprávních úprav, o velmi dobrém přehledu po odborné literatuře. V rámci seznamu použitých pramenů odkazuje rigorózanťka i na některá rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky publikovaná ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek. Je jen škoda, že citované judikáty nepromítla rigorózanťka přímo do svých výkladů s cílem podepřít svou argumentaci.

V rámci obecného hodnocení práce je třeba dále uvést, že práce vzhledem k době svého zpracování nemohla bohužel přihlížet k dnes již platné legislativě, ať již jde o nově přijatý občanský zákoník či o nově přijaté předpisy o zdravotních službách, jakož i o specifických zdravotnických službách. Čtenář by jistě přivítal konfrontaci rigorózanťčiných postojů s některými z nich. Proto opakuji, že by bylo namístě, aby se rigorózanťka podle své volby k některým z těchto otázek vrátila při ústní obhajobě práce.

Co do systematického uspořádání je rigorózní práce logicky členěna, takže její výklady jsou přehledné.

Předností rigorózní práce je i její věcně a srozumitelně podaný způsob vyjádřování.

Předkládanou rigorózní práci lze doporučit k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Š v e s t k a , DrSc